

บันทึก

เรื่อง การเก็บค่าธรรมเนียมการใช้สนามบินเอกชน (สนามบินสมุย)

กระทรวงคมนาคมได้มีหนังสือด่วนมาก ที่ คค ๐๒๐๖/๖๑๐๑ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๔๑ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า กระทรวงคมนาคม ได้รับรายงานจากกรมการบินพาณิชย์ว่า บริษัทการบินกรุงเทพ จำกัด ผู้ได้รับอนุญาตให้จัดตั้ง สนามบินสมุย ได้มีหนังสือขอความเห็นชอบจากกรมการบินพาณิชย์ในการจะเรียกเก็บเงินค่าใช้ สนามบินเอกชน (สนามบินสมุย) จากผู้โดยสารที่เข้าสนามบินคนละ ๕๐๐ บาท และผู้โดยสารที่ ออกจากสนามบิน คนละ ๕๐๐ บาท ตั้งแต่วันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๔๑ เป็นต้นไป โดยจะเรียก เก็บแยกต่างหากจากราคาค่าโดยสารและค่าธรรมเนียมการใช้สนามบินของผู้โดยสารออกจาก สนามบินซึ่งบริษัทฯ เรียกเก็บอยู่แล้ว ทั้งนี้ เพื่อนำเงินดังกล่าวไปชดเชยเงินลงทุนในการจัดสร้าง และพัฒนาสนามบินสมุยของบริษัทฯ ซึ่งได้รับผลกระทบอย่างรุนแรงจากปัญหาเศรษฐกิจที่กำลัง ประสบอยู่

กรมการบินพาณิชย์พิจารณาแล้วเห็นว่า บทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการเรียกเก็บ ค่าธรรมเนียม ค่าบริการ ค่าโดยสาร และค่าระวาง อันได้แก่ มาตรา ๖ มาตรา ๒๐ มาตรา ๕๖ มาตรา ๕๗ และมาตรา ๖๐ จ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ มิได้มีบทบัญญัติ เกี่ยวกับเงินค่าใช้สนามบินที่บริษัทการบินกรุงเทพ จำกัด เสนอขอเรียกเก็บจากผู้โดยสารที่เข้า สนามบินดังกล่าว อย่างไรก็ตาม โดยที่ผู้โดยสารที่ใช้สนามบินมี ๓ ประเภท คือ ผู้โดยสารขาออก ผู้โดยสารขาเข้า และผู้โดยสารผ่านแบบลำเดิมหรือเปลี่ยนลำ ซึ่งสนามบินต้องจัดให้มีบริการและ สิ่งอำนวยความสะดวกแก่ผู้โดยสารทั้งสามประเภทเช่นเดียวกัน ดังนั้น ค่าใช้สนามบินของ ผู้โดยสารเข้าสนามบินที่บริษัทฯขอจัดเก็บ จึงน่าจะถือได้ว่าเป็นส่วนหนึ่งของค่าธรรมเนียมการใช้ สนามบินของผู้โดยสารออกจากสนามบินตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติการ เดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ด้วย กรมการบินพาณิชย์จึงได้เสนอกระทรวงคมนาคมเพื่อขอให้ คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาวินิจฉัยปัญหาดังต่อไปนี้

๑. ค่าธรรมเนียมการใช้สนามบินของผู้โดยสารออกจากสนามบินตามนัยมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ จะหมายความรวมถึงค่าธรรมเนียมการใช้ สนามบินของผู้โดยสารเข้าสนามบินด้วยหรือไม่ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมจะออก กฎกระทรวง ตามนัยมาตรา ๖ (ข) แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ กำหนด อัตราขั้นสูงสำหรับค่าธรรมเนียมการใช้สนามบินของผู้โดยสารเข้าสนามบินได้หรือไม่

๒. ผู้ได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ จะเรียกเก็บ ค่าธรรมเนียมในรูปค่าบริการ และค่าบริการอื่นใดที่มีได้กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการ เดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ได้เองหรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๑) ได้พิจารณาข้อหาหรือโดยได้ฟังคำชี้แจงเพิ่มเติมจากผู้แทนกระทรวงคมนาคม (สำนักงานปลัดกระทรวง และกรรมการบินพณิชย) และผู้แทนบริษัทการบินกรุงเทพจำกัด แล้วปรากฏข้อเท็จจริงเพิ่มเติมสรุปได้ดังนี้

(๑) สนามบินสมุยเป็นสนามบินที่บริษัทการบินกรุงเทพจำกัด สร้างขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ในการกิจการของบริษัทเป็นหลัก ดังนั้น ที่ผ่านมามีบริษัทจึงมิได้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมในการขึ้นลงของอากาศยาน ค่าธรรมเนียมที่เก็บจากอากาศยาน และค่าบริการพื้นดินจากอากาศยานที่เป็นของบริษัทเอง คงจัดเก็บแต่เฉพาะจากอากาศยานของผู้อื่น

(๒) ในปัจจุบันบริษัทมีการจัดเก็บค่าธรรมเนียมการใช้สนามบินจากผู้โดยสารออกจากสนามบินเพื่อเดินทางไปต่างประเทศในอัตรารายละ ๑๕๐ บาท และเพื่อเดินทางภายในประเทศในอัตรารายละ ๑๐๐ บาท โดยค่าธรรมเนียมในส่วนนี้บริษัทนำไปใช้เพื่อจัดบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกแก่ผู้โดยสาร ซึ่งบริษัท ชี้แจงว่า ค่าธรรมเนียมที่เก็บได้นั้นไม่เพียงพอกับรายจ่ายในการดำเนินการดังกล่าวอย่างใดก็ดี ผู้แทนกระทรวงคมนาคม(สำนักงานปลัดกระทรวง) ได้ชี้แจงว่า ขณะนี้คณะกรรมการการบินพลเรือนได้มีมติเห็นชอบให้ขยายอัตราค่าธรรมเนียมการใช้สนามบินสมุยเพื่อเดินทางไปต่างประเทศเป็น ๕๐๐ บาทและเพื่อเดินทางภายในประเทศเป็น ๔๐๐ บาทแล้ว โดยอยู่ในขั้นตอนของการดำเนินการแก้ไขข้อบังคับของคณะกรรมการการบินพลเรือนและการเสนอแก้ไขเพิ่มเติมกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้องตามลำดับต่อไป

(๓) ค่าใช้สนามบินเอกชน (private airport charge) ที่บริษัท ขออนุญาตเก็บเพิ่มเติมขึ้นนี้ บริษัทได้เคยจัดเก็บมาแล้วระหว่างวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑ ถึงวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๔๑ แต่บริษัทต้องระงับการจัดเก็บเนื่องจากได้รับแจ้งจากกรรมการบินพาณิชย์ว่าการกระทำดังกล่าวของบริษัทเป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา ๒๐^๑ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๔๗ และกรรมการบินพาณิชย์กำลังดำเนินคดีกับบริษัทอยู่ ส่วนการจัดเก็บครั้งใหม่นี้บริษัทจะทำการเก็บจากทั้งผู้โดยสารซึ่งเดินทางเข้าและเดินทางออกจากสนามบินในอัตราเท่ากัน คือรายละ ๕๐๐ บาท โดยจะเก็บจากทุกเส้นทางบินที่เข้าและออกสนามบินสมุย รวมทั้งจะเก็บแยกต่างหากจากค่าโดยสารและค่าธรรมเนียมการใช้สนามบินของผู้โดยสารออกจากสนามบินที่จัดเก็บอยู่ในปัจจุบัน

(๔) บริษัทเห็นว่า ค่าใช้สนามบินเอกชนกรณีนี้มีใช้ค่าธรรมเนียมตามมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๔๗ ที่ประสงค์ให้ใช้กับสนามบินที่จัดสร้างโดยรัฐเท่านั้น รวมทั้งเห็นว่า การเก็บค่าใช้สนามบินเอกชนเพิ่มเติมในครั้งนี้จะมีผลกระทบต่อผู้โดยสารชาวไทยน้อยมากเนื่องจากผู้ใช้บริการสนามบินสมุยกว่าร้อยละเก้าสิบเป็นชาวต่างประเทศ ประกอบกับบริษัทจะยกเว้นค่าใช้สนามบินเอกชนนี้ให้แก่ผู้มีภูมิลำเนา หรือประกอบอาชีพ หรือมีธุรกิจบนเกาะสมุยและจังหวัดสุราษฎร์ธานี รวมทั้งข้าราชการที่ต้องใช้สนามบินสมุยอันเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่ด้วย อนึ่ง บริษัทยืนยันว่า มีสนามบินในประเทศ

^๑ มาตรา ๒๐ อากาศยานขนส่งต้องเก็บค่าโดยสารและค่าระวางตามพิกัดอัตราที่คณะกรรมการการบินพลเรือนอนุมัติ

ต่าง ๆ หลายแห่ง เช่น สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน ฝรั่งเศส อิตาลี และนอร์เวย์ เป็นต้น ที่เรียกเก็บค่าใช้สนามบินจากผู้โดยสารซึ่งเดินทางเข้าสนามบิน และโดยที่สนามบินสมุยเป็นกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. ๒๕๒๐ ดังนั้น บริษัทฯจึงควรได้รับความคุ้มครองจากรัฐโดยการไม่ควบคุมราคาจำหน่ายผลผลิตของบริษัทฯ อันได้แก่ กิจการสนามบินสมุย

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๑) ได้พิจารณาข้อหาหรือของกระทรวงคมนาคมประกอบกับข้อเท็จจริงดังกล่าวแล้ว เห็นว่า เรื่องนี้มีประเด็นที่ต้องพิจารณารวมทั้งสิ้น ๓ ประเด็น ประเด็นแรก ค่าธรรมเนียมการใช้สนามบินของผู้โดยสารออกจากสนามบินตามนัยมาตรา ๕๖^๒ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๒๕ จะหมายความรวมถึงค่าธรรมเนียมการใช้สนามบินของผู้โดยสารเข้าสนามบินด้วยหรือไม่ ประเด็นที่สอง ผู้ได้รับอนุญาตให้จัดตั้งสนามบินตามพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ จะเรียกเก็บค่าธรรมเนียมที่มีลักษณะเป็นค่าบริการ หรือค่าบริการอื่นใดที่มีได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ได้หรือไม่ และประเด็นที่สาม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมจะออกกฎกระทรวงตามมาตรา ๖^๓ (ข) แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ เพื่อกำหนดอัตราขึ้นสูงสำหรับค่าธรรมเนียมการใช้สนามบินของผู้โดยสารเข้าสนามบินได้หรือไม่

^๒ มาตรา ๕๖ ค่าธรรมเนียมการใช้สนามบินของผู้โดยสารออกจากสนามบิน ค่าธรรมเนียมในการขึ้นลงของอากาศยาน และค่าธรรมเนียมที่เก็บอากาศยาน ณ สนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวของอากาศยาน ให้เก็บได้ตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับของคณะกรรมการการบินพลเรือน ซึ่งต้องไม่เกินอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

^๓ มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ กับมีอำนาจออกกฎกระทรวงในเรื่องดังต่อไปนี้

(ก) กำหนดอัตราค่าธรรมเนียม

๑. ใบสำคัญการจดทะเบียนอากาศยาน

๒. ใบสำคัญสมควรเดินอากาศ

(๑) สำหรับอากาศยานต้นแบบที่สร้างในราชอาณาจักร

(๒) สำหรับอากาศยานที่สร้างในราชอาณาจักรตามต้นแบบ

(๓) สำหรับอากาศยานที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร

๓. ใบอนุญาตผู้ประจำหน้าที่หรือการรับรองใบอนุญาตผู้ประจำหน้าที่ซึ่งออกโดยรัฐภาคีแห่งอนุสัญญาหรือรัฐที่ได้ทำความตกลงกับประเทศไทย

๔. ใบอนุญาตจัดตั้งสนามบิน

๕. ใบอนุญาตจัดตั้งเครื่องอำนวยความสะดวกในการเดินอากาศ

๖. ใบอนุญาตจัดตั้งที่ขึ้นลงชั่วคราวของอากาศยาน

๗. ใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบการให้บริการในลานจอดอากาศยาน

๘. ใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบการให้บริการช่างอากาศ

๙. ใบแทนใบสำคัญหรือใบอนุญาต

(ข) กำหนดอัตราขึ้นสูงสำหรับค่าธรรมเนียมตามมาตรา ๕๖

สำหรับปัญหาในประเด็นแรกที่ว่า ค่าธรรมเนียมการใช้สนามบินของผู้โดยสารออกจากสนามบินตามมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๒๕ จะหมายความว่ารวมถึง ค่าธรรมเนียมการใช้สนามบินของผู้โดยสารเข้าสนามบินด้วยหรือไม่นั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๑) เห็นว่ามาตรา ๕๖^๔ ได้บัญญัติเกี่ยวกับค่าธรรมเนียมการใช้สนามบินไว้อย่างชัดเจน กล่าวคือ กำหนดประเภทของค่าธรรมเนียมการใช้สนามบินที่สามารถจัดเก็บได้ไว้เฉพาะค่าธรรมเนียมการใช้สนามบินของผู้โดยสารออกจากสนามบินเท่านั้น ซึ่งหลักการของมาตรา ๕๖ นี้ เป็นหลักการที่มาจากมาตรา ๖๐ ทวิ^๕ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๐๔ ที่ได้เพิ่มเติมเรื่องค่าธรรมเนียมการใช้สนามบินเข้ามาในกฎหมายว่าด้วยการเดินอากาศเป็นครั้งแรก โดยบทบัญญัติดังกล่าวมีเจตนารมณ์ให้จัดเก็บค่าใช้สนามบินจากผู้โดยสารอากาศยานซึ่งใช้สนามบินเป็นท่าโดยสารออกจากสนามบิน ดังนั้น ค่าธรรมเนียมการใช้สนามบินของผู้โดยสารออกจากสนามบินตามมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๒๕ จึงหมายถึงเฉพาะค่าธรรมเนียมการใช้สนามบินของผู้โดยสารออกจากสนามบินเท่านั้นไม่รวมถึงค่าธรรมเนียมการใช้สนามบินของผู้โดยสารเข้าสนามบินด้วย

ปัญหาประเด็นที่สองที่ว่า ผู้ได้รับอนุญาตให้จัดตั้งสนามบินจะเรียกเก็บค่าธรรมเนียมที่มีลักษณะเป็นค่าบริการ หรือค่าบริการอื่นใดที่มีได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ได้หรือไม่ นั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๑) เห็นว่า กิจการสนามบินเป็นกิจการส่วนหนึ่งของการเดินอากาศซึ่งตามข้อ ๓^๖ ของประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๕๘ ลงวันที่ ๒๖ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๑๕ ถือว่าเป็นกิจการสาธารณูปโภค ดังนั้น กฎหมายจึงได้วางหลักเกณฑ์ควบคุมการดำเนินกิจการสนามบินไว้ค่อนข้างเคร่งครัดหลายประการ ทั้งที่เป็นกิจการที่เกี่ยวกับตัวสนามบินโดยตรงและกิจการที่เกี่ยวข้องกับกิจการสนามบิน

(ค) ยกเว้นค่าธรรมเนียมตาม (ก) หรือ (ข)

(ง) กำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

^๔ โปรดดูเชิงอรรถที่ ๒, ข้างต้น

^๕ มาตรา ๖๐ ทวิ ผู้โดยสารอากาศยานซึ่งใช้สนามบินเป็นท่าโดยสารออกจากสนามบิน ให้เสียค่าธรรมเนียมการใช้สนามบินตามอัตราซึ่งรัฐมนตรีกำหนด

ฯลฯ

ฯลฯ

^๖ ยกเลิกแล้วโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๐๓

^๗ ข้อ ๓ กิจการดังต่อไปนี้ให้ถือว่าเป็นกิจการค้าขายอันเป็นสาธารณูปโภค

ฯลฯ

ฯลฯ

(๔) การเดินอากาศ

ฯลฯ

ฯลฯ

สำหรับกิจการที่เกี่ยวกับตัวสนามบินโดยตรง อันได้แก่ การจัดตั้งสนามบิน^๔ นั้น บุคคลโดยทั่วไป มิใช่จะสามารถจัดตั้งสนามบินได้อย่างเสรี แต่จะต้องได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัติการเดินอากาศ และเมื่อได้รับอนุญาตแล้ว ก็จะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขต่าง ๆ ตามที่พระราชบัญญัติดังกล่าวบัญญัติไว้ด้วย ส่วนกิจการที่เกี่ยวข้องกับกิจการสนามบินก็มีการวางหลักเกณฑ์ควบคุมไว้เช่นเดียวกัน เช่น การจัดตั้งเครื่องอำนวยความสะดวกในการเดินอากาศ^๕ การประกอบการให้บริการในลานจอดอากาศยานหรือบริการช่างอากาศ^๖

สำหรับการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมที่มีลักษณะเป็นค่าธรรมเนียมการใช้สนามบินของผู้โดยสารและค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับอากาศยานนั้น มาตรา ๕๖^๗ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๒๕ ได้บัญญัติเกี่ยวกับค่าธรรมเนียมดังกล่าวไว้แล้ว ตัวอย่างเช่น ค่าธรรมเนียมการใช้สนามบินที่ผู้ได้รับอนุญาตให้จัดตั้งสนามบินจะเก็บได้เฉพาะค่าธรรมเนียมการใช้สนามบินสำหรับผู้โดยสารออกจากสนามบินไม่เกินอัตราที่กำหนดไว้ในข้อบังคับของคณะกรรมการการบินพลเรือน ซึ่งต้องไม่เกินอัตราขั้นสูงที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมกำหนดในกฎกระทรวง ดังนั้น ค่าธรรมเนียมในลักษณะนี้จึงไม่อาจเรียกเก็บให้แตกต่างไปจากที่กฎหมายบัญญัติไว้ได้ ส่วนค่าธรรมเนียมที่มีลักษณะเป็นค่าบริการอื่นที่มีได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ย่อมเป็นเรื่องที่ผู้ได้รับอนุญาตให้จัดตั้งสนามบินจะต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขต่าง ๆ ของการอนุญาตนั้น^๘

ส่วนปัญหาประเด็นสุดท้ายที่ว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมจะอาศัยอำนาจตามมาตรา ๖(ข)^๙ ประกอบกับมาตรา ๕๖^{๑๐} แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๒๕ กำหนดอัตราขั้นสูงสำหรับค่าธรรมเนียมการใช้สนามบินของผู้โดยสารเข้าสนามบินได้หรือไม่นั้น เห็นว่า เมื่อได้วินิจฉัยปัญหาในประเด็นที่หนึ่งแล้วว่า ค่าธรรมเนียมการใช้สนามบินตามมาตรา ๕๖ ดังกล่าวไม่

^๔ มาตรา ๕๑ ห้ามมิให้บุคคลใดจัดตั้งสนามบินหรือเครื่องอำนวยความสะดวกในการเดินอากาศ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่โดยอนุมัติรัฐมนตรี

^๕ โปรดดูเชิงอรรถที่ ๘, ข้างต้น

^๖ มาตรา ๖๐ จัตวา ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดลานจอดอากาศยานของสนามบินอนุญาต

เมื่อรัฐมนตรีกำหนดลานจอดอากาศยานของสนามบินอนุญาตใดแล้วห้ามมิให้บุคคลใดประกอบการให้บริการในลานจอดอากาศยานหรือบริการช่างอากาศ เว้นแต่ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบการให้บริการในลานจอดอากาศยานหรือบริการช่างอากาศ แล้วแต่กรณี จากพนักงานเจ้าหน้าที่โดยอนุมัติรัฐมนตรี

^๗ โปรดดูเชิงอรรถที่ ๒, ข้างต้น

^๘ มาตรา ๕๔ เมื่อปรากฏว่าผู้ได้รับอนุญาตให้จัดตั้งสนามบิน เครื่องอำนวยความสะดวกในการเดินอากาศหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวของอากาศยานไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวง หรือตามวิธีการและเงื่อนไขซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดไว้เพื่อการนั้น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตนั้น

^๙ โปรดดูเชิงอรรถที่ ๓, ข้างต้น

^{๑๐} โปรดดูเชิงอรรถที่ ๒, ข้างต้น

รวมถึงค่าธรรมเนียมการใช้สนามบินของผู้โดยสารเข้าสนามบินด้วย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมจึงไม่มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดอัตราขึ้นสูงสำหรับค่าธรรมเนียมการใช้สนามบินของผู้โดยสารเข้าสนามบิน

(ลงชื่อ) อัคราทร จุฬารัตน
(นายอัคราทร จุฬารัตน)
เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ธันวาคม ๒๕๕๑